

Γιουστίνα Μπεντνάρεκ «Δέκα κάλτσες σε απίστευτες περιπέτειες», μετάφραση: Αναστασία Χατζηγιαννίδη, εικονογράφηση: Ντανιέλ ντε Λατούρ, εκδόσεις Πατάκης

Ε, ναι! Κάποιες κάλτσες –όπως και οι άνθρωποι, δηλαδή– είναι πολύ διαόλου κάλτσες. «Γίνονται καπνός, οι πονηρές. Εξαφανίζονται από το πλυντήριο και άντε να τις βρεις». Ακόμα και ο υδραυλικός που αναλαμβάνει την αναζήτησή τους, παρέα με τη γλυκούλα Βι και

τη μαμά της, σηκώνουν τα χέρια ψηλά. «Αν η κάλτσα επιλέξει την ελευθερία της», τελείωσε, μια νέα ζωή γι’ αυτήν ξεκινά. Οι ατίθασες καλτσούλες είναι μπόλικες. Και κάθε μια πρωτότυπη και διακεδαστική ζωή διαλέγει να ζει. Όπως όλοι δηλαδή προσπαθούν.

Παράδειγμα η καλτσούλα που ’γινε ηθοποιός κι ως μεγάλη τραγωδός στέναζε θλιμμένη τα βάσανά της «γιατί οι πατούσες δεν είναι πάντοτε θλιμμένες». Ή μία άλλη γκριζούλα, που έγινε μαμά σε ορφανά ποντικάκια και έζησε ως τα βαθιά της γεράματα με μπόλικα ποντικοεγγόνια. Όσο για εκείνη που ήταν των κινημάτων κι έγινε πολιτικός ή την άλλη που έντυσε το μοναδικό πόδι ενός άστεγου καθώς και τούτην που έσωσε ένα τρομαγμένο γατάκι και μεταμορφώθηκε εντελώς, δεν θα σας μαρτυρήσω τι απέγινε.

Η Γιουστίνα Μπεντνάρεκ από την Πολωνία ακολουθεί τις ζωές των ταξιδιάρικων καλτσών και μας μυεί με λεπτομέρειες σε όλες τις εκφάνσεις των ζωνών τους. Με χιούμορ και τρυφερότητα, κρατά αμείωτο το ενδιαφέρον μας με ένα είδος ρεπορταζιακού λόγου, σε μια γεμάτη απρόοπτα πλοκή. Όπως είπε και ο υδραυλικός, «να ξέρετε ότι δεν πρόκειται ποτέ να ξαναδείτε με τον ίδιο τρόπο καμιά κάλτσα, ακόμα και την πιο παλιά».

Αψογη στη μετάφραση η Αναστασία Χατζηγιαννίδη και η εικονογράφηση του Ντανιέλ ντε Λατούρ, παιχνιδιάρικη και ανατρεπτική, συμπληρώνει το παζλ. Το έκπληκτο υφάκι της πορτοκαλί κάλτσας και το στοργικό της λευκής με τα κόκκινα πουά είναι όλα τα λεφτά... για απορρυπαντικό.

Μαρία Καζάντη